

Folkeparti vil unde dem omtrent 20 Aar, men vi vil kun give dem 16 Aar. Jeg tror i og for sig ikke, at Ripenserne er glade derved, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at Købstæderne i det hele vilde finde denne Fremgangsmaade for langsom og for utilfredsstillende. Men det maa de selv om. Jeg kunde tænke mig, at Rigsdagen, hvis der kom et kraftigt og fyldestgørende Udtryk fra Byerne, som viste, at der virkelig var Stemning for en Ændring, vilde ændre denne Regel, men foreløbig tror jeg ikke, der er nogen som helst Anledning til at gaa anderledes frem, end man her har foreslaaet det, thi det er kun et Faatal af Byer, der er saa langt nede med deres Grundskatter, som Ribe er, de allerfleste er langt højere oppe, og for dem er denne Regel sikkert rigtig og sund. Vi siger altsaa, at Købstæderne hvert 4de Aar maa lægge 1 pro mille paa Grundskylden. Det konservative Folkeparti siger, at de maa lægge 1 pro mille paa den Ejendomsskyld, de ikke har, for den er fremtidig kun et Fantom, den eksisterer ikke mere; efter at man har begrænset Afdraget til Bygningen, er der ingen Ejendomsskyld mere.

Hvad Amterne angaar, har vi sagt, at de maa gaa op til 7,5 pro mille — naturligvis de $\frac{3}{4}$ deraf paa Bygningerne —, og Resten maa de tage paa § 50. Det konservative Folkeparti har nu givet en anden Regel, og det er der ikke noget at sige til, de har den Mening om Tingene, at den Promille, man staar paa i Dag, skal man blive staaende paa, den maa ikke forandres — jeg kan nu ikke faa i mit Hoved, hvad det skal være godt for —, og denne Promille er meget forskellig, for nogle drejer det sig om 4,5, for andre om 5,5 og for andre igen om 5 og saa fremdeles. Vi har sagt, at der kan ske nogen Bevægelse op og ned, men de Konservative siger: Nej, ingen Bevægelse! Der, hvor I er nu, skal I blive, og saa er det ligegyldigt, hvor det er, I staar. Det er overhovedet ikke begrundet. Hvorfor f. Eks. Assens Amt skal staa særlig lavt, men Viborg Amt meget højt, er overhovedet ikke begrundet — de skal staa der, hvor de staar. Jeg kan ikke se det rigtige i, at man skal binde Amtsraadene paa den Maade. Man kan sige, at de kan gaa op til 7,5, og vil de ikke, kan de lade være. I det hele har de Konservative bundet Skatterne i København til det Beløb, de en Gang har nu. Man kan tænke sig efter de Konservatives Forslag, at Promillen kunde gaa ned, hvis Værdierne stiger — det er ikke sandsynligt, at de stiger, i alt Fald ikke foreløbig — men ellers skal den

blive der, hvor den er, den kan ikke ændres; det er en Prioritet, man har lagt paa.

Jeg maa meget beklage, at det skal være saaledes i Købstæderne og navnlig København. I Landbokommissionen havde man stillet et Forslag, som efter min Mening var absolut rigtigt, at i Nedgangstider skulde Promillen være noget lavere end i Opgangstider, fordi man lettere kan svare i Opgangstider og vanskeligere i Nedgangstider. Men man skal ikke binde Promillen til noget bestemt. Jeg skulde tage meget fejl, hvis Udviklingen ikke bliver noget lignende som i 90erne, at Beskatningspromillen for faste Ejendomme i visse Landkommuner vil falde noget. Det kunde godt tænkes, at Værdierne i København vilde synke, saa man kunde have Lyst til at lade den falde. Men her har man sagt: I er ved dette Beløb, nichts weiter! Der skal I blive, I maa ikke gaa ned!

For Amtskommunernes Vedkommende bliver vi i Virkeligheden ved det, der har været hidtil. Der sker kun den Ændring, at der nu udskrives Skat paa Jord og Bygninger hver for sig. Naar man siger: 1 pro mille paa Jorden, kommer der $\frac{3}{4}$ paa Bygningerne. Man kan ikke fradrage mere end fra 3 000 til 5 000 Kr. i Bygningerne. Dette Beløb skal fastsættes i hver Kommune, som de mener det rigtigt. Fradraget kan ikke gøres for Jordens Vedkommende. Der ligner de Konservatives Forslag og vort hinanden. Her har de forstaaet det rigtigt. Det er formentlig nogle landkommunale Repræsentanter, som har forstaaet, at i Sognekommunerne kan man ikke uden videre fastlægge Promillen. Men med Hensyn til Fradragene er det Amtsraadet, der bestemmer Størrelsen. Det er meget fornuftigt.

Der har været Ønsker fremme om, at man skulde binde Landkommunerne, saa de ikke kunde udskrive mere end til en vis Højde. Det kan vi efter min Mening ikke sidde og bestemme herinde. Beskatningen af faste Ejendomme er højest forskellig i Landkommunerne. Den har sin ganske særlige Begrundelse i hver eneste Kommune, vi kan overhovedet ikke her inde nøjagtig bestemme, hvordan den skal være, men kun sige, som vi har gjort: I kan fastsætte Forholdet, naar $\frac{3}{4}$ af Amtsraadet godkender det, selv om det sker til Ugunst for fast Ejendom. Det er et meget stort Fremskridt med Hensyn til Frihed, at de kan gaa saa højt op, naar de kan faa Amtsraadet med sig.

Der kan være nogle enkelte Land-